

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2008. év december hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A *becsületsértés vétsége* miatt *a vádlott* ellen indított büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság 1.Bf.242/2006/22. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy a vádlott nevét helyesbíti.

A harmadfokú eljárásban felmerült 12.000.- (tizenkétezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Székesfehérvári Városi Bíróság 2006. év június hó 28. napján kelt 6.B.1778/2004/32. számú ítéletével a Székesfehérvári Városi Bíróság 7.B.498/2002/18. számú ítéletében alkalmazott próbára bocsátást megszüntette és a vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. hivatali visszaélés büntetében és 1 rb. becsületsértés vétségében, és ezért halmazati büntetésül 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, egy napi tétel összegét 200,-forintban állapítva meg. Rendelkezett a kiszabott összesen 60.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásáról is. Kötelezte a vádlottat 21.720,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője fellebbezett felmentés érdekében.

A Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2008. év május hó 06. napján kelt 1.Bf.242/2006/22. számú ítéletével a Székesfehérvári Városi Bíróság ítéletét megváltoztatta, a vádlottat a becsületsértés vádja alól felmentette, egyben a Székesfehérvári Városi Bíróság 7.B.498/2002/18. számú ügyében alkalmazott próbára bocsátást megszüntető és bűnösséget megállapító rendelkezést hatályon kívül helyezte. Megállapította, hogy az első- és másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú ítélet ellen az ügyész fellebbezett a vádlott terhére bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

Az ügyész fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy tévedett a másodfokú bíróság, amikor az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást elfogadva, szemben a 36/1994. (VI.24.) AB határozatban és a Legfelsőbb Bíróság 2001/99. számú eseti döntésében foglaltakkal a vádlott bűnösségét a Btk. 180.§ (1) bekezdés a) pontjában írt becsületsértés vétségében nem állapította meg. Álláspontja szerint a városi bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy a vádlott, amikor a település polgármesteréről a hivatal 1. vezetőjének és tanú 1-nek elküldött levelében azt állította, hogy korrupt, ezzel a kijelentéssel a polgármester becsülete csorbítására alkalmas tényről közölt, mert ezt a közmegbízata teljesítésével kapcsolatban írta le. Az ügyészi álláspont szerint a megyei bíróság anyagi jogszabályt sértett, amikor azt hangsúlyozta, hogy a vádlotti állítás magánvélemény volt és nem alkalmas a becsület csorbítására.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.81/2008/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Megállapította, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok a bizonyítást a perrendi szabályok megtartásával folytatták le, az első fokon megállapított tényállás hibamentes volt, azt a másodfokon eljáró bíróság is irányadónak tekintette.

Az átirat szerint az elsőfokú bíróság az inkriminált szövegrészből elsősorban a „korrupt” kifejezést emelte ki és megállapította, hogy ennek használatával a vádlott megvalósította a becsületsértés törvényi tényállásának elemeit. A kijelentés a közfelfogás szerint rendkívül negatív értékítélete alapján is olyan tartalommal bírt, amely már meghaladja azt a tűréshatárt, amelyet a polgármesternek viselnie kell.

Ezzel szemben a másodfokú bíróság álláspontja szerint itt értékítéletről és nem tényközlésről van szó, a vádlott által tett sérelmes kijelentés nem terjed túl a véleménynyilvánítás szabadságán, mivel az az egyén személyes véleményét tükrözi.

Megállapítja az átirat, hogy a másodfokú határozat hivatkozik arra is, hogy a polgármester hivatali működése során közszereplőnek minősül, akiknek e működésüknél fogva többet kell elviselniük a kritika és a vélemény nyilvánítás terén.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság érvelése helytálló. Rögzíti, hogy nem vitatott az állampolgároknak azon alkotmányos joga, hogy az önkormányzat, rendőrség, ügyészség, bíróság és más hatóság tevékenységét, döntéseit szabadon értékelje, kritikával illesse, adott esetben még durva vagy gyalázkodó formában is. A főügyészi álláspont szerint azonban ez nem érheti el azt a szintet, amely a hivatali jogkörében eljáró hivatalos személyt működési körében a büntetőjogi tényállást megvalósító tevékenységgel vádolja, még ha az hamis vád miatti eljárás megindítására nem is lehet alkalmas.

Az átirat hivatkozik arra, hogy az Alkotmánybíróság állásfoglalása szerint a szabad vélemény nyilvánításnak egy másik alkotmányos alapjog, az emberi méltóság, becsület, jó hírnév korlátja lehet. A jelen esetben a vádlott kijelentése már ebbe az alapjogba ütközött és túlment a vélemény nyilvánítás szabadságán.

A nyilvános ülésen az ügyész a fellebbezést és az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A vádlott védője perbeszédében a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a levélben használt kifejezés önmagában nem alkalmas arra, hogy a becsületsértés vádja megállja a helyét. Kifejtette, hogy ismeretei szerint a „korrupt” szónak nincs egyértelmű megfelelője. A büntetőeljárásban szinte értelmezhetetlen.

A vádlott felszólalásában ugyancsak a „korrupt” szó különböző jelentéseire hivatkozott, továbbá arra, hogy levelében nem azt állította, hogy korrupt a polgármester, hanem, hogy „véleményem szerint korrupt a polgármester”.

Az ügyészi fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 387.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta. Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett cselekmény érdemi elbírálásához szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte. Az általa megállapított tényállás a másodfokú és harmadfokú eljárásban is irányadó volt azt fellebbezési támadás nem is érte.

A megalapozott tényállásból azonban az elsőfokú bíróság tévesen vont következtetést a vádlott bűnösségére.

A másodfokú bíróság helyesen foglalt állást, amikor a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának 36/1994. (VI.24.) AB határozatában kifejtetteket elemezve megállapította, hogy a vádlott által tett sérelmes kijelentés nem terjed túl a vélemény nyilvánítás szabadságán, mint az alkotmányos alapjog közszereplőkkel kapcsolatosan megállapítható keretein.

A Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetértett a másodfokú bíróság határozatának indokolásában kifejtettekkel. Helyesen mutatott rá az indokolás, hogy az Alkotmánybíróság hivatkozott határozata alapján a bírói gyakorlatban elfogadott jogelv, miszerint a közszereplőknek ezen minőségükben a magánszemélyeknél többet kell elviselniük a kritika és a vélemény nyilvánítás terén. A polgármester hivatali működésével összefüggő tevékenysége során vitathatatlanul közszereplőnek minősül.

A fentiekén túlmenően kiemelést érdemel, hogy a vádlott nem tényként állította a sértetről, hogy korrupt, hanem levelében akként fogalmazott, hogy „véleményem szerint korrupt is”. Ebből a megfogalmazásból pedig egyértelmű, hogy az adott esetben a vádlott csupán véleményének adott hangot.

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a vádlott neve nem a személyazonosító okmányának megfelelően került a határozatokban feltüntetésre, ezért azt helyesbítette.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság ítéletét annak helyes indokainál fogva - a vádlott nevének helyesbítése mellett - a Be. 396.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2008. év december hó 10. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Lassó Gábor sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 1.Bf.242/2006/22. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bhar.213/2008/5. számú végzése folytán 2008. év december hó 10. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2008. év december hó 10. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő